

VESTERLUNDS SOMMERFEST

16/7 1983

EN LILLE BITTE SNAPS MED EFTERVEER :

=====

Melodi: Den evigglade kobbersmed.

Hvis du en dag en snaps vil ha', så siger jeg dig blot,
at nummer eet den kradser slemt og smager ikke godt,
men dersom du af saften ej er blevet alt for ked,
så la'r du bare i en fart den anden glide ned. Tra la la ..

Den tredie går det bedre med, den glider af sig sel',
og du befinder dig minsandten nu i bedste vel,
den fjerde smager ej af spor, og før du ser dig om,
så har du inhaleret den, og glasset er jo tom.

Nu føler du dig ikke spor af gnaven eller træt,
for nu er livet herligt, og dit hoved er så let,
du snapper derfor ganske automatisk nummer fem,
for du har hørt, at den sku' være god mod maveklem.

Så snart du sætter glasset fra dig, er det fyldt igen,
men hvad var det ? Var nummer seks da ej en bette jen ?
Nej, dig skal de sgu ikke narre, det skal blive lyv,
og derfor skynder du dig at få has på nummer syv.

Til nummer otte får du straks den allerstørste lyst,
for nu er du min salighed besat af vældig tøs't,
men det er skidt med så'en snaps - den fylder ingenting,
så derfor ta'r du nummer ni, imens du er i sving.

Nu ved du, hvordan snapse smager, og du kan dem li',
så betænker du dig jo ej - kom her med nummer ti,
du vælter nummer elleve, og det er sgu en skam
og sidde der og vande dugen med den klare dram.

Det summer, og det syder oppe i den gamle knold,
men munden åbnes af sig selv og sluger nummer tolv.
Men tænk, da nummer tretten af den samme vej forsvandt,
så sad der ved din side sgu - en lille elefant.

Du glor på elefanten, og du synes, den er sjov,
den dasker lidt med snablen på din ryg og siger: "Hov",
men da du nu vil kilde den, så er den pluds'lig væk,
og du må nappe nummer fjorten nu af bare skræk.

Da nummer femten hurtigt glider ned af samme vej,
da ser du elefanten stå og vinke efter dig,
du følger straks dens kalden, og I vakler ud af dør'n,
den lille elefant og dig og så en mægtig bjørn.

Men elefanten bli'r så kåd, da I er kommet ud,
og oven på en lygtepæl den sætter sig ve'gud,
med snablen gør den tegn til dig: "Kom her, din gamle ørn",
og altså nå du op i lygtepælen - med din bjørn.

Du havner i kasjotten, og det er i grunden slent,
alligevel så føler du dig ikke spor beklent,
for selv om alle vil forsværge, at det er en løvn,
så sidder elefanten sgu og vugger dig i søvn. Tra - la - la